Dosar nr. 2-10987/24
(nr. electronic al dosarului: 2-24091526-12-2-15082024-1)

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

15 mai 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanţa compusă din:

preşedintele şedinţei, judecătorul **Ceban Alexandru**

grefier **Griniuc Dorina**

examinând în ședință de judecată publică, în sediul instanţei, acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Grosu Viorica, reprezentată de avocat Dorin Podlisnic, împotriva pârâtului Grosu Vasile privind determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere,-

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

Poziția reclamantului.

La data de 14 august 2024, avocatul Dorin Podlisnic în interesele reclamantei Grosu Viorica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grosu Vasile, intervenient accesoriu Direcția Protecției Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, ATAS Sud-Vest, solicitând a admite prezenta cerere, și o examina în lipsă, în cazul neprezentării reclamantului sau a avocatului reclamantului; a determina domiciliul copilului minor *****, născut la *****, cu mama - Grosu Viorica; a încasa din contul pârâtului - Grosu Vasile, în beneficiul reclamantei Grosu Viorica, pensia pentru întreținerea copilului minor: *****, născut la *****, în mărime de 4000 lei/lunar; a încasa din contul pârâtului Grosu Vasile, în beneficiul reclamantei Grosu Viorica, cheltuielile legate de judecarea cauzei.

În susținerea cererii de chemare în judecată a indicat, că în fapt, prin intermediul SSC *****, la 19.07.2018, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Grosu Viorica și Grosu Vasile.

Din căsătoria respectivă, s-a născut copilul minor *****, născut la *****.

Contrar promisiunilor că va ajuta și întreține copilul minor, Grosu Vasile se eschivează de la onorarea obligațiilor părintești.

Reclamanta efectiv nu face față cheltuielilor pentru întreținerea copilului.

Susține reclamanta, că obligațiile părintești, care ar trebui să fie onorate de pârât sînt lăsate de o parte, pârâtul manifestând o ignoranță totală față de copilul său.

La fel, reclamanta consideră necesar de a fi determinat domiciliul copilului minor ***** cu ea.

În subsidiar menționează că, reclamanta Grosu Viorica, solicită stabilirea domiciliul copilului minor: *****, născut Ia *****, cu ea, iar aceasta se obliga să

respecte toate drepturile pârâtului Grosu Vasile, să nu împiedice în relația acestuia cu copilul minor, oferindu-i toate condițiile de a participa în mod efectiv la creșterea și dezvoltarea copilului minor, dacă acestea nu vor fi în detrimentul copilului minor și nu îi va cauza suferințe.

Pe cale de consecință, se solicită încasarea de la Grosu Vasile în beneficiul lui Grosu Viorica, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, în mărime de 4 000 lei/lunar.

În drept, reclamanta își întemeiază cererea de chemare în judecată în conformitate cu prevederile art63,74, 76, 79 din Codul familiei si art.166-167 CPC.(f.d.3-6)

Poziția pârâtului.

La data de 14 ianuarie 2025 prin intermediul cancelariei instanței de judecată, pârâtul Grosu Vasile a depus referință, prin care a comunicat că este de acord cu cerința privind stabilirea domiciliului copilului minor cu cet. Grosu Viorica; este de acord să achite pensia de întreținere pentru copil minor, însă nu este de acord cu suma care solicită reclamanta și consideră că ea este prea mare, este de acord să achite suma de 1 650 lei lunar, luând în considerație datele Biroului Național de Statistică și că este bolnav; solicită examinarea cauzei în lipsa sa.

În motivarea referinței, pârâtul a indicat că referitor la cerința înaintată privind încasarea pensiei de întreținere poate comunica, că nu este angajat în cîmpul muncii, a suferit de tuberculoză pulmonară infiltrotivă bilaterală, și nu are posibilitatea să achite suma de 4 000 lei pe care o cere reclamanta.(f.d.22-23)

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Grosu Viorica-avocatul Podlisnic Dorin a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată pârâtul Grosu Vasile nu s-a prezentat fiind citat legal, însă prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, nu s-a prezentat, dar a expediat prin poșta electronica a instanței de judecată informația prin care indică că remite spre examinare conform competenței teritoriale către ATAS Sud-Vest încheierea judecătorului, cererea de chemare în judecată și alte anexe la dosarul civil privind încasarea pensiei de întreținere și stabilirea domiciliului copilului minor *****, luând în considerație că Grosu Viorica din data de 27.11.2024 domiciliază în or. *****, str. Independenței nr.13, ap. 24, împreună cu copilul minor.(f.d.21)

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Vest, nu s-a prezentat, dar a expediat prin poșta electronica a instanței de judecată Avizul– Concluzie, precum și cererea de examinare în lipsa sa.(f.d.31-32)

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportând-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată, fiind pasibilă admiterii în parte, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, materialele dosarului atestă că, potrivit copiei certificatului de divorț seria D-IV *****, eliberat de Agenția Servicii Publice, la data de *****, a fost desfăcută căsătoria între Grosu Vasile și Grosu Viorica. (f.d.11).

Potrivit copiei certificatului de naștere, seria *****, eliberat de Primăria *****r-nul *****, Grosu Vasile și Grosu Viorica sunt părinții minorului *****, născut la *****. (f.d.12).

Potrivit avizului-concluzie prezentat de către Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud-Vest, Autoritatea tutelară *****, recomandă ca instanța de judecată să decidă în favoarea unei soluții care ar veni să asigure cel mai bine siguranța, stabilitatea și mediul afectiv propice dezvoltării armonioase a copilului minor ***** și să încurajeze ideea de stabilire a domiciliului copilului minor cu mama acestuia, Grosu Viorica, care este singura persoana ce se preocupă creșterea minorului și asigurarea bunăstării acestuia. (f.d.31)

Cât privește pretenția reclamantei cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, instanța reține următoarele.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Potrivit art. 62 alin. (1) și (3) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea

copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.

Reieșind din dispozițiile art. 63 alin. (1) - (3) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltare copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.). La determinarea copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecărei dintre părinți.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20 noiembrie 1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Reieșind din conținutul normei art. 63 Codul Familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare

fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

Astfel, reieșind din cumulul normelor enunțate supra, cererea reclamantei urmează a fi admisă, deoarece anume aceasta este modalitatea deja formată, totodată copilul este la vârstă fragedă, iar reclamanta este acea care îi poartă de grijă.

Mai mult ca atât instanța de judecată reține că din materialele cauzei se atestă, că potrivit referinței înaintate de către pârât, părinții Grosu Vasile și Grosu Viorica, au ajuns la un numitor comun privind stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu mama sa – Grosu Viorica, tatăl minorului exprimându-și acordul cu această cerință a reclamantei.

Cît priveşte pretenţia reclamantei Grosu Viorica cu privire încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 46 din Codul Familiei, drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinților şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Potrivit art. 47 alin. (1), (3) din Codul Familiei, proveniența copilului de la mamă (maternitatea) se stabilește în baza documentelor care confirmă nașterea copilului de la mamă într-o instituție medicală. Copilul născut din părinți căsătoriți ori în timp de 300 de zile din momentul desfacerii căsătoriei, declarării căsătoriei nule sau decesului soțului mamei copilului are ca tată pe soțul (fostul soț) al mamei, dacă nu a fost stabilit contrariul.

Conform art. 58 Codul Familiei, părinţii au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinților, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obținerii capacității depline de exercițiu de către copil.

Conform art. 60 alin. (1), (2) Codul Familiei, părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Conform dispozițiilor art. 74 din Codul Familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întrețină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare.

Instanța de judecată a constatat că, între părțile la proces nu există un acord referitor la întreținerea copilului minor, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor *****, născut la *****, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată.

Este de menționat că, părinții sunt obligați să-şi întrețină copii minori şi copii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Această obligație ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinți şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creștere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinților şi copiilor este apariția (nașterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariția raporturilor părintești este precedată de: faptul nașterii copilului; faptul ce ține de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislație. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinți este o obligație primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere.

Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viața familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreținerea copilului. Dacă întreținerea nu se plătește în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreținerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătorești. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

Instanța reține, că starea materială reprezintă situaţia socio-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei.

Starea familială definește conjunctura şi relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, iar sintagma alte circumstanțe importante, stipulate la finalul normei citate, extinde sfera de aplicare a art. 75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă care se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanţei de judecată, din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra.

Din interpretarea art. 75 alin. (2) din Codul familiei, rezultă că titularul acțiunii care pretinde încasarea pensiei de întreţinere își poate întemeia pretențiile sale potrivit regulilor generale ale procesului civil (contradictorialitatea, egalitatea, etc.) susținând şi fortificând poziția în instanţă de judecată prin prezentarea

probelor de rigoare, fără a fi necesară respectarea unor condiții prealabile ce ar obliga reclamantul (părintele) să purceadă la adresarea în judecată, întru obținerea unui act judecătoresc de dispoziție având ca obiect încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul din căsătoria în care se află.

Or, legiuitorul nu a prevăzut în cazul încasării pensiei de întreţinere a altor condiții suplimentare decât cele indicate în art. 75 alin. (2) din Codul familiei, însă potrivit principiului disponibilității, reclamantul nu este privat de dreptul de a prezenta în instanţă o asemenea probă scrisă dacă ea există.

Totodată, la soluționarea litigiilor cu privire la încasarea pensiei de întreținere a minorului, instanțele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art. 9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relație de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Potrivit dispozițiilor art. 76 alin.(1) Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Se reține că, starea materială reprezintă situația social-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex. capacitatea de muncă, studiile etc).

Starea familială definește conjunctura şi relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, cum ar fi numărul copiilor şi persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma „alte circumstanțe importante” extinde sfera de aplicare a art. 75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă, care, se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanței de

judecată din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex. chestiuni de ordin medical).

Astfel, întru respectarea deziderateloor descrise mai sus, urmează să se țină cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la art. 9 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relații de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

La caz, se reține că, soluționând problema încasării pensiei de întreținere a copilului minor, *****, născut la data de *****, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării lui, ținând cont de drepturile și obligațiile părinților lui și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Or, după cum s-a menționat, dezvoltarea, creșterea şi educarea copilului sunt obligațiunile stricte ale ambilor părinți, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau nu cu copiii, într-o societate democratică interesele copiilor sunt primordiale.

Instanța de judecată ține să menționeze că, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică, cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență. Or, pe lângă minimul de existență mai sunt și cheltuieli legate de frecventarea instituției școlare, procurarea hainelor, cheltuieli strict necesare creșterii şi evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

Astfel, la încasarea pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă, instanţa de judecată urmează să ţină cont de starea materială şi familială a părţilor şi de alte circumstanțe importante, după cum ar fi informaţia eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil.

Prin urmare, se atestă că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor *****, născut la *****, instanța a luat în considerare vârsta copilului, care are 7 ani și 6 luni, și s-a condus de informaţia eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil (vârsta 7-17 ani) domiciliat în orașe mari, care pentru anul 2024, constituia 3 281,7 lei.

Apreciind probatoriul administrat, în vederea asigurării interesului superior al copilului, instanța de judecată va lua în considerație informația eliberată de Biroul Naţional de Statistică cu privire la valoarea minimului de existenţă pentru un copil (vârsta 7-17 ani) și necotând la faptul că acest minim de existență urmează a fi asigurat de ambii părinți, în părți egale, instanța de judecată reieșind din circumstanțele cauzei, consideră oportun de a stabili cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 3 500 lei, sumă ce va fi una echitabilă și de natură să

contribuie la asigurarea unei întreţineri materiale corespunzătoare a minorei, luând în considerare că minimumul de existență este în continuă creștere.

În acord cu concluziile expuse mai sus, instanța de judecată consideră că este întemeiată cerința reclamantei Grosu Viorica cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, și urmează a fi admisă parțial, prin stabilirea în sarcina lui Grosu Vasile a obligației lunare de achitare a unei pensii de întreținere în mărime de 3 000 lei lunar, pentru întreţinerea copilului minor – *****, născut la *****, începînd cu data de 14 august 2024 şi pînă la atingerea majoratului de către copilul.

Cât privește, încasarea cheltuielilor de judecată instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art.84 din Codul de procedură civilă, (1)Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii; (2) Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014; (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023; (4) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, (1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia; (2) În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia; (3) Dacă acţiunea a fost admisă parţial, iar pîrîtul este scutit de plata cheltuielilor de judecată, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată, proporţional părţii respinse din acţiune.

Astfel, conform confirmării de achitare a notei de plată nr. A00 5781 9529 7515 din 13.08.2024, se atestă că reclamanta Grosu Viorca, la depunerea cererii de chemare în judecată, a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d.7) și conform confirmării de achitare a notei de plată nr. A 00 0031 9530 2324 din

13.08.2024 a achitat taxa de stat în mărime de 200 lei (f.d.8), așadar, instanța va încasa din contul pârâtului Grosu Vasile în beneficiul reclamantei Grosu Viorica taxa de timbru și taxa de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 200,00 lei – taxa de timbru și 200 lei – taxa de stat.

Potrivit art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct. 1 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și se aplică în modul prevăzut de alin. (4) din prezentul articol; (4) În funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică este scutită de către judecător (de către instanța judecătorească) de plata taxei de stat ori a unei părți a acesteia și/sau de plata taxei de timbru, atât în primă instanță, cât și în cazul exercitării căilor de atac.

Conform art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an - în acțiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Iar art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat statuează că, se impune taxă de stat pentru: a) cererile de chemare în judecată, cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, cererile de apel, cererile de recurs și alte cereri prevăzute în anexa nr. 1, cererile de contestare a actelor și acțiunilor executorului judecătoresc, precum și pentru cererile de eliberare de către instanța de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, conform anexei nr.1.

Astfel, ținând cont de faptul că, reclamanta Grosu Viorica este scutită prin efectul legii de la plata taxei de stat la înaintarea acțiunii cu privire la încasarea pensiei de întreținere, instanța va încasa din contul lui Grosu Vasile în beneficiul statului suma de 1 489,96 lei, cu titlu de taxă de stat.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea înaintată de Grosu Viorica, este întemeiată, fiind pasibilă admiterii parțiale.

Conducându-se de prevederile art. 37, 63, 76, 83 CF RM, art. 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Grosu Viorica, reprezentată de avocat Dorin Podlisnic, împotriva pârâtului Grosu Vasile privind determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere.

Se determină domiciliul copilului minor *****, a.n. ***** (IDNP: *****) cu mama Grosu Viorica (IDNP: *****).

Se încasează de la Grosu Vasile (IDNP: *****) în beneficiul reclamantei Grosu Viorica (IDNP: *****) pensia pentru întreținere a copilului minor *****,

a.n. ***** (IDNP: *****), în sumă de 3 000 (trei mii) lei lunar, începând cu data de 14 august 2024 (data adresării în instanța de judecată), până la atingerea majoratului de către copil.

Se încasează de la Grosu Vasile (IDNP: *****) în beneficiul reclamantei Grosu Viorica (IDNP: *****) cheltuielile de judecată constituite din achitarea taxei de timbru în mărime de 200 lei și a taxei de stat la adresarea în judecată în mărime de 200 lei.

Se încasează din contul lui Grosu Vasile (IDNP: *****) în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1 489,96 lei (una mie patru sute optzeci și nouă lei și 96 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător */semnătură/* **Ceban Alexandru**